

Gade (SF):

En rigsretssag er ikke hverdagskost, og som bekendt skal vi helt tilbage til århundredets begyndelse for at finde fortilfælde. Men det er heller ikke hverdagskost, at vi konstaterer, at landets justitsminister begår lovbrud. Og netop anklagen om lovbrud er forslaget indhold.

Påstanden i forslaget er, at tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen som justitsminister har været ansvarlig for, at Direktoratet for Udlændinge i et stort antal sager undlod at give opholdstilladelse og familiesammenføring til en lang række tamiler, der helt krystalklart efter udlændingelovens § 9 havde ret til opholdstilladelse og familiesammenføring.

Det er en skærpende omstændighed, at disse overtrædelser af loven har medført retstab for enkeltpersoner. Der er faktisk mennesker, der er blevet dræbt, mens de uretmæssigt måtte vente.

I SF er vi overbevist om det rigtige i, at Folketinget griber til dette drastiske skridt. Og det er drastisk – alene af den grund at Rigsretten ikke har været i brug siden Alberti-affæren.

Det er nødvendigt for folkestyret, at Folketinget går helt til bunds i en sag af denne karakter. Hvis vi i stedet vælger den løsning, som flertallet af De Konservative, en række Venstrefolk og Fremskridtsfolk i dag anviser, ville man med rette kunne anklage os folkevalgte for ikke at værne folkestyret. Heldigvis støtter et meget betydeligt flertal tiltalen.

Det betyder ikke, at forløbet bare har været smukt. Mange har været alt for optaget af at bagatellisere og ligefrem tilsløre alvoren i sagen.

SF har længe krævet en rigsretssag og har i øvrigt ufortrødent i årevis arbejdet hårdt for at komme hertil, hvor et stort flertal støtter tiltalen. En række SF'ere har i årenes løb lagt utrolig mange kræfter i at få denne sag opklaret. Ebba Strange, Leif Hermann, Lilli Gyldenkilde og Margrete Auken har alle på afgørende tidspunkter taget initiativer i sagsforløbet.

Det er også på sin plads at rose den danske presse som helhed i denne sag. Sagen er blevet prioriteret og er stort set blevet behandlet både grundigt og seriøst.

Man kan så spørge: Hvorfor kun rigsretstiltale på dette ene område, når det er så åbenbart ifølge dommer Hornslets rapport, at tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen har af-

givet vildledende, misvisende og ikkefyldstgørende oplysninger til Folketinget og til Ombudsmanden? Svaret for os i SF er, at vi finder, at Rigsretten skal koncentrere sig om sagens hovedforhold, og at de øvrige forhold som konsekvens heraf skal inddrages som skærpende omstændigheder. Samtidig præciserer SF i beretningen sin alvorligste misbilligelse af disse øvrige forhold.

Ligeledes kan man spørge: Hvorfor kun rigsretstiltale over for tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen? Hvorfor ikke over for tidligere statsminister Poul Schlüter og tidligere justitsminister H. P. Clausen? Efter SF's opfattelse er der en klar forskel mellem direkte at være ansvarlig for lovbrud samt at dække over dette lovbrud for at fortsætte det og så de andre forhold, der behandles i dommer Hornslets rapport.

Når det drejer sig om tidligere statsminister Poul Schlüter, udtaler det flertal, som SF indgår i, sin alvorlige misbilligelse af den tidligere statsministers efterlevelse af ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 2. Det betyder, at SF med denne begrundelse i givet fald ville have brugt sine stemmer til at gennemtvinge statsministerens afgang som konsekvens af dommer Hornslets rapport. Denne politiske konsekvens tog statsministeren imidlertid selv – temmelig sent efter SF's opfattelse, men han tog den selv.

Alligevel mener vi, det er helt afgørende, at betænkningen præciserer synspunkterne i forhold til den tidligere statsminister.

Også den tidligere justitsminister, H. P. Clausen, valgte selv at tage konsekvenserne af dommer Hornslets rapport. SF har i betænkningen udtrykt sin misbilligelse over for tidligere justitsminister H. P. Clausens efterlevelse af kravene i forhold til Folketinget.

Betænkningen, som vi behandler, tager alle disse forhold op, og Folketinget gør nu rent bord. Jeg beklager, at Det Konservative Folkeparti i sine bemærkninger i betænkningen giver udtryk for, at der ikke er behov for kritik eller misbilligelse i forhold til tidligere statsminister Poul Schlüter og tidligere justitsminister H. P. Clausen, altså at der ikke er brug for at gøre rent bord. Jeg synes, det er lidt trist for folkestyret med de informationer, som vi i hvert fald i dag alle har.

At rejse rigsretstiltale er et personligt anliggende for hvert enkelt folketingsmedlem. Jeg